

for ikke at sige ingen Udfigt til, at Skiftegebyrloven skulde kunne blive færdig i indværende Samling. Deraf følger ligefrem, hvad jeg har hentydet til, at det maatte være nødvendigt at restituere Skiftelovforslaget, bringe det i den Skikkelse, som det havde, da det blev forelagt, eller med andre Ord gjøre det muligt, at det kan blive til Lov, uagtet Skiftegebyrlovsforslaget ikke faar samme Skæbne. Jeg anser det ikke for nødvendigt i Ørigt at udtale mig angaaende dette Spørgsmaal.

Scholer: Jeg anser det ikke for heldigt, at den ærede Justitsminister har stillet det under Nr. 6 opførte Ændringsforslag. Det hører jo aabenbart hjemme i en Lov om Erstatning til de sportellønnede Embedsmænd, og jeg har den Følelse, at faae vi ikke Skiftegebyrloven, faae vi heller ikke denne Lov. Men dersom det forholder sig rigtigt, hvad man jo hører, at Rigsdagen skal være færdig til Paaste, saa kan Skiftegebyrloven ikke blive færdig, og jeg har den Overbevisning, at det andet Thing holder fast ved sin Mening om, at disse to Love skulle udkomme samtidig. Skiftegebyrloven ser nu Befolkningen hen til med stor Vængsel. Jeg vil minde den ærede Minister om, at isjor, da dette Lovforslag blev forelagt, reiste der sig mange Stemmer for, at man samtidig maatte faae en ny Lov om Skiftegebyrterne. Den ærede Minister udtalte, at for saa vidt det stod til ham, skulde han til næste Aar saa hurtig som mulig forelægge Forslag til Lov om Skiftegebyrterne, og den ærede Minister har ærlig holdt, hvad han lovede, idet han i Aar har forelagt en saadan Lov. Men nu staar det klart for mig, at saar man ikke den Lov, saar man heller ikke den nu her foreliggende, og saa kan man lige saa godt lade staa, hvad der nu staar i Loven. Jeg tror, at hvis man ikke gjør det, og hvis vi ikke blive sammen længe, vil det maaske kunne bidrage til, at det andet Lovforslag ikke med samme Velvillie vil nyde Fremme i det andet Thing. Jeg tror derfor som sagt, at det vilde have været heldigt, om den ærede Minister ikke havde stillet sit Ændringsforslag.

Nellemann: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at der ikke er en saadan nødvendig Forbindelse mellem Skiftegebyrloven og denne Lov, at det ikke altid skulde være en stor Fordel for Befolkningen, at denne Lov kunde komme ud, selv om hin ikke samtidig dermed kom ud. Derfor er Spørgsmaalet om Skiftegebyrloven jo ikke stillet i Bero. Det forekommer derfor mig, at der er Grund til at forsøge, om det andet Thing ikke skulde være af den Mening, at der er en overveiende Fordel for Befolkningen forbunden med, at den her foreliggende Lov traadte i Kraft nu, da den er færdig til at træde i Kraft. Da jeg mener, at dette

Forsøg ikke kan gjøres paa nogen anden Maade end ved at vedtage den ærede Ministers Ændringsforslag, vil jeg tilraade at gjøre dette.

Scholer: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at det ere vi vist Alle enige om, at de sportellønnede Skifteforvaltere bør have Godtgjærelse saavel for det Tab, som de lide ved denne Lov, som ogsaa for det Tab, som de ville komme til at lide ved Skiftegebyrloven, og saa skal man altsaa atter ved den Lov have en Bestemmelse om, hvorledes deres Tab der skulde godtgjøres. Disse Embedsmænd maa jo nemlig aabenbart lide Tab ved begge Love, og altsaa skulle vi ved begge Love give Erstatning.

Orenbøll: Jeg vil blot gjøre et Par Bemærkninger over for den ærede sidste Taler, der noget skulde supplere de Udtalelser, vi hørte af den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kredts (Nellemann). Naar den ærede sidste Taler nu sidst ytrede, at Skifteforvalterne aabenbart, naar vi fik Gebyrloven, atter maatte have en ny Bestemmelse om Godtgjørelsen for deres Tab, er det indlysende, at dette er urigtigt, fordi der, naar vi vedtage den ærede Justitsministers Ændringsforslag under Nr. 6, altsaa er ny § 93, dermed vil være sket en Afslutning paa Alt, hvad der kunde være Spørgsmaal om med Hensyn til Skifteforvalterne i denne Henseende, idet alle Skiftegebyrterne for Fremtiden, hvorledes de end blive fastsatte, skulle gaa ind i Statskassen. Denne Indvending har altsaa ikke Noget at betyde. I en anden Retning kunde jeg imidlertid ønske at gjøre en Bemærkning lige over for det ærede Medlem. Han sagde: Det kan ikke nytte at vedtage disse Ændringsforslag, thi jeg er aldeles overbevist om, at Skifteloven ikke kommer ud, med mindre Gebyrloven tillige kommer ud. Ja, hvis den ærede Taler kunde give mig fuldstændig Forsikring derom, var det maaske en anden Sag; jeg tvivler ikke om, at han taler af meget gode Rilder, men der er et Spørgsmaal, der dog er noget forskelligt derfra, og det er, om den ærede Taler mener, at Lovforslaget slet ikke vil blive vedtaget i det andet Thing, eller om det maaske bliver vedtaget, hvad jeg anser for meget sandsynligt —, men med Bibeholdelsen af den Bestemmelse, der nu staar i § 93, nemlig, at denne Lov ikke træder i Kraft, før samtidig med Loven om Betaling for Skiftevesenet. Jeg antager, at det maaske netop har været det ærede Medlems Mening at udtale sig paa den Maade, at disse to Love skulde følges saaledes, at Folkethinget vil vedtage dette Lovforslag, naar vi lade § 93, som den nu foreligger, blive staaende og forsøgte den ærede Justitsministers Ændringsforslag (Scholer: Ja). Det er altsaa det ærede Medlems Mening, at vi skulle vedtage Lovforslaget i en saadan Skikkelse, men det maa jeg protestere imod. Det vil være en